

**Najvyšší súd
Slovenskej republiky – disciplinárny súd**

2 Ds 6/05

R o z h o d n u t i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučera a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. R. [REDACTED] B. [REDACTED], sudcovi Okresného súdu B. [REDACTED], na ústnom pojednávaní dňa 12. októbra 2005, takto

r o z h o d o l :

Určuje sa, že napomenutie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 21.4.2005, číslo 1067/2005-10 dané JUDr. R. [REDACTED] B. [REDACTED] sudcovi Okresného súdu B. [REDACTED], nar. [REDACTED], bytom B. [REDACTED]

j e n e p l a t n é.

O d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 4. mája 2005 sa v zákonom stanovenej lehote JUDr. R. [REDACTED] B. [REDACTED], sudca Okresného súdu B. [REDACTED] domáhal vyslovenia neplatnosti písomného napomenutia ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 21.4.2005 vydaného pod číslom číslo 1067/2005-10.

Písomné napomenutie bolo JUDr. R. [REDACTED] B. [REDACTED] uložené podľa § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon

o sudcoch“) za nedostatky v práci menšieho významu, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde B [red] pod č.k. 1 T 329/03 postupoval v rozpore s ustanovením § 214 a § 215 Trestného poriadku tak, že po výsluchu obvinených v priebehu hlavného pojednávania v dňoch 23.6.2004 a 8.9.2004 sa neopýtal poškodeného, či sa chce k tomuto vyjadriť (§ 214 Trestného poriadku) a nedal možnosť poškodenému ani jeho splnomocnencovi klášť otázky obvineným (§ 215 ods. 1 Trestného poriadku).

Sudca svoj návrh odôvodnil najmä tým, že v trestnej veci Okresného súdu B [red] vedenej pod sp. zn. 1 T 329/03 otázku, či postupoval v súlade s ustanoveniami §§ 214 a 215 Trestného poriadku posudzoval v rámci riadnych opravných prostriedkov odvolací Krajský súd v B [red] v konaní 8 To 318/04. Odvolací súd mal túto otázku prejudikovať v prospech sudsca. Sudca ďalej dôvodil aj tým, že aj keby sa porušenia procesných predpisov skutočne dopustil, nezakladala by táto skutočnosť automaticky, že sa jedná o disciplinárne previnenie sudsca. Sudca nakoniec uviedol, že pokial by každé zistenie pochybenia súdu nižšieho stupňa súdom vyššieho stupňa zakladalo disciplinárnu zodpovednosť, znamenalo by to nebezpečný precedens zasahujúci do rozhodovacej právomoci súdov. Vykonanie dokazovania ponechal na úvahu disciplinárneho súdu a navrhol určiť pisomné napomenutie za neplatné.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky sa k návrhu na vyslovenie neplatnosti napomenutia vyjadril v tom smere, že skutok, pre ktorý disciplinárne postihol sudsca vyplýva jednoznačne zo samotného obsahu trestného spisu Okresného súdu B [red] sp. zn. 1 T 329/03, najmä zo zápisníc z hlavného pojednávania. Porušenie citovaných ustanovení Trestného poriadku oprel o priame zistenia zo zápisníc z dňa 23.6.2004 a 8.9.2004, keď obsah záverečnej reči splnomocnenca poškodeného obsahuje konštatovanie, že poškodený má právo vyjadriť sa v záverečnej reči k vykonaným dôkazom a tieto hodnotiť. Pritom zápisnice z hlavného pojednávania po výpovediach obžalovaných neobsahujú zhodný text týkajúci sa vyjadrenia splnomocnenca poškodeného, ako pri vykonávaní ďalších dôkazov. Poukazuje tiež na skutočnosť, že protokolácia obsiahnutá v zápisniciach po výsluchu obžalovaných nedáva vôbec možnosť zistiť, komu vlastne bolo umožnené klášť otázky obžalovaným. Minister spravodlivosti tiež poukázal na skutočnosť, že okresný prokurátor v dôvodoch svojho odvolania proti napadnutému rozsudku vyjadril pochybnosť, či v konaní nedošlo k porušeniu ustanovenia § 215 Trestného poriadku.

Vykonanie dôkazov nenavrhol a návrh sudsca navrhol ako nedôvodný zamietnuť.

Disciplinárny súd po prejednaní veci na ústnom pojednávaní dňa 12. októbra 2005, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, vyjadrením zástupcu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, prečítaním a oboznámením trestného spisu Okresného súdu B [red] sp. zn. 1 T 329/03 a dospel k záveru, že existujú akýmkoľvek d'alším dokazovaním neodstránielne pochybnosti, či sa sudca nedostatkov v práci menšieho významu mohol dopustiť spôsobom, ako je to uvedené v napadnutom písomnom napomenutí, a preto je písomné napomenutie neplatné.

Podľa § 30 ods. 2 písm. d) a e) Zákona o sudcoch v záujme zárukys nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný najmä vystupovať nezaujato a k stranám alebo k účastníkom konania pristupovať bez ekonomických, sociálnych, rasových, etnických, sexuálnych alebo náboženských predsudkov, a dbať svojim správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a) a b) Zákona o sudcoch disciplinárnym previnením je

- a) zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností súdcu,
- b) správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti súdcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti súdcu voči účastníkom konania a o úsilií ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 117 ods. 9) Zákona o sudcoch nedostatky v práci menšieho významu alebo poklesky v správaní menšieho významu, alebo priestupok môže orgán, ktorý je oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania, vybaviť, ak je to postačujúce aj tým, že súdcu písomne napomenie.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny súd zistil, že vec Okresného súdu B [red] sp. zn. 1 T 329/03, v ktorej mali vzniknúť nedostatky v postupe zákonného súdcu JUDr. R [red] B [red] napadla na Okresný súd v B [red] dňa 5.12. 2003. Už dňa 16.12.2003 súdcu rozhadol podľa § 314c ods. 1 písm. c) Trestného poriadku o vrátení veci na došetrenie prokurátorovi. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.6.2004 súdcu postupne vypočul štyroch obžalovaných a následne aj poškodeného. Počas celého pojednávania bol v pojednávacej miestnosti prítomný splnomocnenec poškodeného Mgr. Š [red] JUDr. P [red] V [red], advokát zapísaný v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory. Počas výsluchu obžalovaných bol mimo pojednávacej miestnosti poškodený, ktorý to výslovne uviedol vo svojej písomnej námietke zaujatosti voči JUDr. B [red] zo dňa 13.12.2004. Zo zápisnice je ďalej zrejmé, že „na“ obžalovaných „Viac otázok nebolo“. Zo zápisnice nie je zrejmé komu bol daný priestor na položenie otázok, ale je

nepochybne, že v pojednávacej miestnosti bol prítomný plne kvalifikovaný splnomocnenec poškodeného, ktorý na tomto pojednávaní vôbec nenamietal, že by mu bolo odopreté právo vyjadriť sa k výpovediam obžalovaných, resp. klášť im otázky. Práve naopak JUDr. V. ako splnomocnenec poškodeného a sám poškodený podávajú dňa 29.6.2004 písomný návrh na doplnenie dokazovania, ktorému súd vyhovel, ale v tejto písomnosti sa nenachádzala žiadna zmienka o skutočnosti, že by malo dôjsť k ukráteniu poškodeného na jeho zákonných правach. Zo zápisnice z hlavného pojednávania jednoznačne vyplýva, že sudca oboznámil podstatný priebeh doterajšieho hlavného pojednávania z 23.6.2004 a následne oboznámil obsah spisu a potom jednoznačne a nespochybnielne dal poškodenému právo vyjadriť sa k uvedeným oboznámeným písomnostiam, čo poškodený aj rozsiahle využil. Pritom aj z jeho vyjadrenia vôbec nevyplýva, že by sa sudca dopustil konania, ktoré by odôvodňovalo pochybnosť o zachovávaní jeho práv poškodeného. Takúto skutočnosť znova nenamietal ani jeho prítomný splnomocnenec advokát JUDr. V. V záverečnej reči znova ani splnomocnenec, ani sám poškodený nenamietali žiadne údajné procesné pochybenie súdcu.

Prvýkrát sa poukaz na údajné pochybenie súdcu objavuje až po vynesení oslobodzujúceho rozsudku v písomnom podaní JUDr. P. V. zo dňa 13.9.2004 adresovanom okresnému prokurátorovi B. a v podnetoch poškodeného Mgr. M. Š. zo dňa 29.9.2004 ministrovi spravodlivosti SR na disciplinárne konanie proti súdcovi JUDr. B. a sťažnosti na konanie súdneho znalca MUDr. J. K. Z uvedeného dokumentu je naviac zrejmé, že poškodený podával ministrovi spravodlivosti podnet na disciplinárne stíhanie súdcu už podaním zo dňa 29.9.2004.

Z trestného spisu mal disciplinárny súd naviac za preukázané, že Krajský súd v B. pri svojom rozhodovaní o odvolaní okresného prokurátora pre B. vyhodnocoval postup súdcu aj v otázke zachovania práv poškodeného podľa §§ 214 a 215 Trestného poriadku, pričom ich porušenie nezistil.

Na ústnom pojednávaní disciplinárneho súdu sa účastníci pridržiavali svojich písomných podaní a navrhovateľ priznal, že pochybil v tom smere, že nedôsledne protokoľoval do zápisnice skutočný priebeh hlavného pojednávania, napäťko splnomocnenec JUDr. V. kládol obžalovaným otázky, avšak odpovede na všetky položené otázky tvoria súčasť súvislej protokolácie výpovedí obžalovaných.

V záverečných prednesoch navrhovateľ žiadal určiť neplatnosť napomenutia a minister spravodlivosti Slovenskej republiky žiadal ponechať napomenutie v platnosti.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov disciplinárny senát zistil, že pre splnenie podmienok na uloženie písomného napomenutia zo strany ministra spravodlivosti neboli v prípade súdca JUDr. [REDACTED] B. [REDACTED] splnené zákonné predpoklady. Disciplinárny senát skúmal či došlo k zavinenému porušeniu povinností súdca. Z vykonaných dôkazov senát ustáli, že existujú vážne pochybnosti, že ku skutku došlo tak, ako je vymedzený v napomenutí súdci a ako bol formulovaný v podnete poškodeného v trestnom konaní, ktorý podal ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky. Postupnosť krokov súdci a poškodeného spolu s jeho splnomocnencom nasvedčujú jednoznačne v opodstatnenosť námietok súdci, keď v rámci konania na prvostupňovom súde ani poškodený ani jeho splnomocnenec/advokát vôbec nenamietali a dokonca sa ani žiadnym spôsobom nedomáhali zákonom vymedzených práv poškodeného v trestnom konaní. Práve naopak z priebehu konania pred prvostupňovým súdom vyplýva záver, že ich práva boli počas celého konania uplatňované, realizované a riadne priznané a nič nenasvedčuje tomu, že by došlo k opomenutiu, či priamemu obmedzeniu práv poškodeného. Na tomto závere by nemohlo zmeniť nič ani žiadne dostupné dokazovanie, a preto disciplinárny senát nevykonával žiadne ďalšie dôkazy, ktoré mu boli dané na úvahu zo strany súdca a vyhodnotil, že nebolo preukázané, že sa skutok kladený súdcovi za vinu v písomnom napomenutí stal.

Disciplinárny senát okrem skutkových zistení vyhodnocoval aj otázku záväznosti rozhodnutia súdu vyššieho stupňa v prípade skúmania otázok, ktoré sú kladené súdcovi za vinu v disciplinárnom konaní tak, ako tomu bolo v predmetnom prípade, keď odvolací senát Krajského súdu v B. [REDACTED] preskúmaval na základe odvolania okresného prokurátora pre B. [REDACTED] aj otázku, či v konaní došlo k porušeniu ustanovení §§ 214 a 215 Trestného poriadku a vyhodnotil ju v prospech zákonného súdca. Disciplinárny senát dospel k záveru, že pri aplikácii § 9 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 150 ods. 2 Zákona o sudcoch, keďže sa jedná o posúdenie samotnej viny pri konkrétnom konaní súdca, nemôže byť disciplinárny senát viazaný takýmto rozhodnutím a musí posudzovať vinu sám. Preto nemohol v tejto otázke akceptovať námietku súdca.

Podľa § 117 ods. 11) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov dotknutý súdca sa môže v lehote 15 dní odo dňa, keď sa dozvie o udelení napomenutia, obrátiť na príslušný disciplinárny súd s návrhom na určenie, že napomenutie je neplatné.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov disciplinárny súd dospel k jednomyselnému záveru, že písomné napomenutie ministra spravodlivosti nebolo vydané v súlade s ustanovením § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z.z.

}
}
o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a preto určil jeho neplatnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave dňa 12. októbra 2005

**JUDr. Karol Kučera, v. r.
predseda disciplinárneho senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

Kučera

